

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ Πρωτανεΐα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐξέδωκε τῆ 5 Ἰανουαρίου προκήρυξιν, καθ' ἣν «Προκλήθεται ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολή, ὅπως κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀγωνοθέτου ὀρίσῃ τὸ θέμα τοῦ Σουτρείου φιλοσοφικοῦ διαγωνισμοῦ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς καθόλου φιλοσοφίας, ἰδίως δὲ τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν ἐκ ταύτης προκυφάντων φιλοσοφικῶν συστημάτων, ἀπεράσειεν ὅπως προκηρυχθῆ τὸ θέμα Περὶ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος, τῶν προδρομῶν αὐτῆς καὶ τῆς ἐπὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἠθικὰ φιλοσοφήματα ἐπιδράσεως αὐτῆς, ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους·

1) Τὰ χειρόγραφα, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα, ἀποστέλλονται εἰς τὴν Πρωτανεΐαν ἀνωνόμως μετὰ συνημμένου δελτίου ἐσφραγισμένου, φέροντος ἰνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ τὴν ῥῆσιν, ἣν θὰ ἔχη ὁ συγγραφεὺς ἐπιγεγραμμένην καὶ ἐπὶ τῆς πραγματείας αὐτοῦ.

2) Εἰς μὲν τὸν συγγραφεὴ τοῦ βραβευθησομένου ἔργου θ' ἀπονεμηθῆ χιλιοδραχμὸν γέρας, τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ θὰ τυπωθῆ δαπάναις τοῦ Πανεπιστημίου.

3) Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ μόνον Ἕλληνας.

3) Τὰ χειρόγραφα γίνονται δεκτὰ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Πρωτανεΐας μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1910 καὶ δὲν ἐπιστρέφονται.

— Ἡ Πρωτανεΐα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου προκήρυξε τῆ 24 Μαρτίου, «ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου Κοσκορόζη, προκηρῶσσονται τρεῖς διαγωνισμοὶ ἐξαγθησόμενοι ἐντὸς τοῦ διαστήματος τριῶν πενταετιῶν ὡς ἐξῆς·

« Διὰ μὲν τὴν πρώτην πενταετίαν προκηρῶσσεται 1ος διαγωνισμὸς πρὸς σύνταξιν ἱστορικῆς συγγραφῆς ἐχούσης θέμα τοὺς ναυτικούς ἀγῶνας καὶ ἐν γένει τὰς θύσεις τῆς νήσου Ἰθάρας κατὰ τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα, μετὰ συντόμου ἱστορίας ἀπὸ τοῦ συνοικισμοῦ αὐτῆς μέχρι τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος καὶ βραχέος ἐπιμέτρου περὶ τῶν κατὰ τὴν νήσον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Ἡ ἱστορία αὕτη πρέπει νὰ συνταχθῆ, κατὰ τὰς πηγὰς, μελετωμένων τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐγγράφων τῆς νήσου Ἰθάρας, ἐκδομένων τε καὶ ἀνεκδότων, ὡς καὶ τῶν ἐν ἄλλοις ἀρχείοις δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς ἐγγράφων. Ὁμοίως δὲ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον καὶ αἱ προφορικαὶ παραδόσεις κριτικῶς ἐπεξεργαζόμεναι.

« Διὰ δὲ τὴν δευτέραν πενταετίαν προκηρῶσσεται 2ος διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατὰ τὰς πηγὰς.

« Διὰ δὲ τὴν τρίτην 3ος διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφὴν ἱστορίας τῶν κατὰ τῶν Ἑνετῶν ἐπανάστασεων τῶν Κρητῶν καὶ τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Ἐνετοκρατίας καθ' ὅλου, ἐξεταζομένων μάλιστα τῶν ἐν ταῖς ἀρχείοις τῆς Ἐνετίας ἐγγράφων.

« Τὰ χειρόγραφα, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα, ἀποστέλλονται εἰς τὴν Πρωτανεΐαν ἀνωνόμως μετὰ συνημμένου δελτίου ἐσφραγισμένου, φέροντος ἰνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ τὴν ῥῆσιν, ἣν θὰ ἔχη ὁ συγγραφεὺς ἐπιγεγραμμένην καὶ ἐπὶ τῆς πραγματείας αὐτοῦ.

• Εἰς ἕκαστον τῶν βραβευθησομένων ἐν τοῖς τρεῖσι διαγωνισμοῖς τούτοις ἔργων ἀποκηρηνεύεται γέρας ἀρχαίων τριῶν γυλιῶδων πεντακάστων (3500).

• Οἱ συγγραφεῖς τῶν βραβευθησομένων ἔργων ὑποχραιοῦνται. ἐκ τῆς διαθήκης, ὅπως δημοσιεύσωσιν ἰδίᾳ δαπάνῃ τὰ ἔργα ταῦτα, ἐξ ὧν ἕκαστον τοῦλάχιστον ἀντίτυπα θείλουσι διανεμηθῆ εἰς ἀπόρους φοιτητὰς ἢ μαθητὰς γυμνασίων.

• Τὰ χειρόγραφα τοῦ μὲν πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τῆς νήσου Ὑδρας διαγωνισμοῦ γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου 1914.

• Τὰ δὲ χειρόγραφα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου 1919.

• Τὰ δὲ χειρόγραφα τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφὴν Ἱστορίας τῶν κατὰ τῶν Ἑνετῶν ἐπαναστάσεων τῶν Κρητῶν κ.τ.λ. γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Πρυτανείας μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου 1924.

• Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

• Τὴν ἀγαυοῦδικον ἐπιτροπείαν θέλει διορθεῖ ἐν τῷ εὐθέτῳ χρόνῳ ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου •.

— Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Νικόλαος Λεβίδης διώρισεν ἐπιτροπείαν χάριν γενικωτέρας τινὸς καὶ συστηματικῆς ἐργασίας πρὸς μόρφωσιν πλήρους καὶ ἑλληνοπρεποῦς γεωγραφικῆς ὀνοματοθεσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ δὲ τῶν προσκληθέντων νὰ μετέσχωσιν αὐτῆς ἀπεδέχθησαν τὴν ἐκλογὴν οἱ κ. κ. Ἀριστέιδης Βαμπᾶς, τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, Π. Καββαδίας, γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, Δημ. Καμπούρογλος, ἔφορος τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, Σπυρ. Π. Λάμπρος, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Νικόλ. Γ. Πολίτης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Κωνστ. Ράδος, καθηγητὴς τῆς Ναυτικῆς σχολῆς τῶν Δοκίμων, Κλων Στέφανος, ἐπιμηθητὴς τοῦ Ἀνθρωπολογικοῦ μουσείου, Γεώργιος Σωτηριάδης, ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, Γ. Ν. Χατζιδάκις, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ Γ. Χωματιανός, διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς. Τῆς ἐπιτροπείας ταύτης, κληθεῖσας • Ἐπιτροπείας τῶν ἑλληνικῶν τοπωνυμιῶν, ἐξελέγη πρόεδρος μὲν ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης, γραμματεὺς δὲ ὁ κ. Γ. Χωματιανός. Συνήλθε δὲ αὕτη ἐπανειλημμένως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἐκκειμένην σύνταξιν ὑπομνήματος περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐργασιῶν ὡς θέλει ἐγκριθῆ ὁ κανονισμὸς αὐτῆς διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ δὲ κρατήρασα ἀρχὴ εἶνε ὅπως ἀντικατασταθῶσι μόνον αἱ ξένα καὶ βραδερικαὶ ὀνομασίαι αἱ οὐδεμίαν ἔχουσαι ἱστορικὴν σημασίαν, ἀντικαθιστάμεναι ὑπὸ ἑλληνικῶν, διατηρηθῶσι δ' αἱ ὅπωςδὴποτε σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ἱστορίαν.

— Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας ἰδρύθη ἔθρα τῆς βυζαντιακῆς καὶ νεοελληνικῆς φιλολογίας, διορισθέντος καθηγητοῦ τοῦ κ. K. Dieterich, δευτὸς καὶ ἡρᾶτο τῶν μαθημάτων περὶ τὰ τέλη Μαρτίου ἐνεστῶτος Ἰτους.

— Ἰδρύθη κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις • Βυζαντιολογικὴ Ἑταιρεία •, σκοποῦσα τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τοῦ βυζαντιακοῦ βίου ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ὑπὸ πᾶσαν αὐτοῦ ἱεράσειν, πρὸς δὲ τὴν ἐκλαίκευσιν τῶν πορισμάτων τῶν περὶ τὸ Βυζάντιον μελετῶν. Ἐν τῷ κύκλῳ τῶν σπουδῶν τῆς Ἑταιρείας περιλαμβάνεται καὶ ἡ μελέτη τῶν χριστιανικῶν μνημείων τῶν προβυζαντιακῶν χρόνων. Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἀνηγορεύθη ὁ κ. Κ. Γ. Ζουσιῦ καὶ γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Νίκος Βίης. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη προεκήρυξε καὶ τὴν ἔκδοσιν ἐπιστημονικῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, ἐπιγραφομένης Βυζαντιδος. ἐν ἧ θὰ περιλαμβάνωνται • μελέται καὶ κείμενα ἀφορῶντα πρὸς τὰς προέλας ἐκφάνσεις τοῦ καθ' ἑλέου βυζαντιανοῦ βίου, ἀπὸ τοῦ 330 μ. Χ., μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, μελέ-

τας τῆς καθ' ὅλου Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας, κατάλογοι ἑλληνικῶν χειρογράφων, ἐπιγραφαί καὶ χαράγματα κ. Κατὰ ταῦτα ἡ Βυζαντινὴ ἴσται τὸ τρίτον τοιοῦτον ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενον περιοδικῶς μετὰ τὸ Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας καὶ τὸν Νέον Ἑλληνομνημονα.

— Συνίστη ἐν Ἀθήναις δια ματοχῶν ἐκπαιδευτῶν μετὰ κεφαλαίου 300,000 Ἑλληνικὴ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία, ἰγκριθεῖσα δια Β. Διατάγματος. Τὸ πρῶτον δ' αὐτῆς Διοικητικὸν συμβούλιον ἀποτελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἀσημάκη Ζαίμη, ἐκλεγθέντος καὶ προέδρου, Δημητρίου Ἡλιοπόλου, Δημητρίου Καμπούρογλου, Σπυρίδωνος Λάμπρου, Καρόλου Μπέκ, ὅστις καὶ ἐξελέχθη διευθυντῆς τῆς ἐταιρείας μέχρι τοῦ 1915, Μιλτιάδου Νεγροπόντη, Λουδοβίκου Νικολαΐδου καὶ Γεωργίου Στρίττ. Εἰς τὴν ἐταιρείαν ταύτην συναγωνεῦθη καὶ τὸ πρῶτον ἐκδοτικὸν τμήμα τοῦ βιβλιοπωλείου Μπέκ καὶ Μάρτ, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ἐξάτομος Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος μετ' εἰκόνων τοῦ διαθνητοῦ τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονος καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ μεταφρασθεῖσα δίτομος Ῥωμαϊκὴ ἱστορία τοῦ Φ. Βερτολίνη μετ' εἰκόνων.

Ἐπιχειρῶν τοῦ ἰορτασμοῦ τῆς ἐκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκισκίψεως τοῦ Βύρως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός συνέστησεν ἑπιτροπείαν, ἣτις προεκήρυξεν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου διαγωνισμὸν πρὸς μετάφρασιν τῶν ἐξῆς ποιημάτων ἢ ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν ποιητικῶν ἀπάντων τοῦ Ἑλλοῦ ποιητοῦ:

- 1) Τῆς Κατάρας τῆς Ἀθηνᾶς (The curse of Minerva). — 2) Τῆς Κόρης τῶν Ἀθηνῶν (The Maid of Athens). — 3) Τῶν 8 στίχων τῶν φερόντων τίτλον: Written at Athens (10 January 1810). — 4) Τοῦ Β' ᾄσματος τοῦ Τσαίλδ Χάρολδ (Childe Harold. II Canto). — 5) Ἐκ τοῦ I' ᾄσματος τοῦ Δὸν Ζουάν (Don Juan) τοῦ χαιρετισμοῦ πρὸς τὰς ἑλληνικὰς νήσους (The Isles of Greece), ἐν 96 στίχων. (Τὸ μεταφραστικὸν τεμάχιον ἀρχεταὶ οὕτω: The Isles of Greece, the Isles of Greece καὶ καταλήγει: Dash down your cup of Samian wine). — 6) Τοῦ Γκισούρη (The Ghiaour). — 7) Τῆς Πολιορκίας τῆς Κορίνθου (The Siege of Corinth). — 8) Τῆς Νύμφης τῆς Ἀβύδου (The Bride of Abydos). — 9) Τοῦ Πειρατοῦ (The Corsair). — 10) Τῶν τελευταίων στίχων τοῦ ποιητοῦ τῶν γραφέντων ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 10/22 Ἰανουαρίου 1824, μεταφρασθέντων ὑπὸ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη, ἀρχομένων δ' οὕτω:

'T is time this heart should be unmoved

Since others it had ceased to move κτλ.

Τὸ ποίημα τοῦτο φέρει τὴν ἐπιγραφὴν Τὴν ἡμέραν αὐτὴν συνεπλήρωσα τὸ 36ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου.

Οἱ διαγωνιζόμενοι δύνανται νάποστεῖλωσι πρὸς κρίσιν τὴν μετάφρασιν πάντων ἢ μέρους τῶν ἀνωτέρω ποιημάτων ἢ τεμαχίων, ἀλλὰ κατ' ἐλάχιστον ὄρον τάποσταλησόμενα ἐν μετάφρασει ἀποσπάσματα πρέπει νάποτελῶνται ἐκ 1200 στίχων.

Διὰ τὴν μετάφρασιν τῶν ποιημάτων τούτων ἡ ἐπιτροπεία διατίθει γέρας διςχιλίων δραχμῶν, τὸ ὅποιον θέλει ἀπονείμει εἴτε εἰς ἓνα τῶν διαγωνιζομένων, ὑποβάλλοντα πρὸς κρίσιν μετάφρασιν πάντων τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων τεμαχίων, εἴτε εἰς κολλοῦς ὁμοῦ τῶν μελλόντων νά υποβάλλωσι μέρος αὐτῶν, κατανέμουσα κατ' ἀναλογίαν καὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν τὸ γέρας.

Τὰ χειρόγραφα τῶν μεταφράσεων πρέπει νά υποβληθῶσι τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 1 Δεκεμβρίου 1909 εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γεν. Γραμματείας τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ καθαρῶς γεγραμμένα, χωρὶς σβουσίματα καὶ παραπομπὰς καὶ ἀνωνύμως· εἰς ἕκαστον χει-

ρόγραφον πρέπει νὰ εἶνε προσηρτημένος κλειστῶς φάκελος, φέρων λέξιν ἢ ῥητόν τι πρὸς διάκρισιν, ἰσχυριστικῶς δὲ τὸ ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ.

Αἱ βραβευθησόμεναι μεταφράσεις ἀποτελοῦσι ἄτῃμα τοῦ Παινασοῦ, ἂν εἶνε ἔργον κολλῶν ποιητῶν, βραβευομένον κατὰ μέρος, ὡς ἀνωτέρω ἐξετίθη· θὰ ἐκδοθῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ εἰς κοινὸν ἀκαδημαϊκὸν τυχὸς μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν βραβευθησομένων.

Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἢ μίλλασσα νὰ κρίνη τὰς ὑποβληθησόμενας μεταφράσεις θὰ ὀρισθῇ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1909, θέλει δὲ δημοσιεύσει τὴν κρίσιν τῆς ἐντὸς τοῦ Μαρτίου τοῦ 1910.

— Ὁ ἐν Δεῖφῃ ἐκδοτικὸς οἶκος Teubner ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τῶν *Chronica regnia* τοῦ ἑκδοτοῦ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος. Εἶνε δὲ ταῦτα συλλογὴ ὀγδοήκοντα περίου βραχέων χρονικῶν, οἷον τὸ ἐκδομένον ἐν τῇ Βυζαντίδι μετὰ τὸ Χρονικὸν τοῦ Δούκα, ἀντιγραφέντων ἐκ διαφόρων βιβλιοθηκῶν τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τῆς Ἑσπερίας. Τὸ βιβλίον, ἀποτελούμενον ἐξ ὑπερτριακοσίων σελίδων, θέλει ἐκδοθῆ ἐν ἔτει 1911.

— Ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς 19 Φεβρουαρίου Τυχὸς Α' ἀρ. φύλλου 44 ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα « Περὶ χορηγίας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον μέχρι 10000 δραχμῶν ἐκ τῶν τόκων τοῦ κληροδοτήματος Δημητρίου Δωριδοῦ, πρὸς ἔκδοσιν τῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ δεσποτάτου τῆς Πελοποννήσου ἀναφερομένων ἔργασίων τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ κ. Σπυρ. Λάμπρου ». Τὴν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑποβολὴν τοῦ Διατάγματος τούτου συνώδισεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Σπυρ. Στάης διὰ τῆς ἐξῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1909 ἐκθέσεως « Μεγαλειότατε, Λαμβάνω τὴν ὕψηλὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω σχέδιον Διατάγματος περὶ χορηγίας ἀναλόγου συνδρομῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Δωριδοῦ, πρὸς ἔκδοσιν τῶν ἔργασίων τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ Σπυρ. Λάμπρου, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ δεσποτάτου τῆς Πελοποννήσου. Δὲν διαφεύγει τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἡ σημασία τῶν τοιοῦτων ἔργασίων διὰ τὴν πάτριον ἡμῶν ἱστορίαν, ὡς δὲν λανθάνει Αὐτὴν τὸ δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον τῆς συναγωγῆς καὶ δημοσιεύσεως τοιοῦτου καὶ τοσοῦτου ὕλικου πηγῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀνευ ὕλικῆς ἐπικουρίας κ. πολιτείας. Εἶνε δὲ ἀποχρώντως δεικναιολογημένη ἡ ἐπικουρία αὕτη διὰ τε τὸ εἶδος καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργασίων αὐτῶν, περὶ ὧν ἔγγραπται ἡ ἄγνωσμένη προσωπικότης τοῦ διακεκριμένου ιστοριοδύτου. Πέποιθα ἐπομένως, ὅτι ταῦτα ἔχοντα ὑπ' ὄψει ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης θέλει εὐδοκήσει νὰ κυρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς Αὐτῆς τὸ ὑποβαλλόμενον Διάταγμα ».

Διὰ τῆς χορηγίας ταύτης, ἧτις ἔχει τὴν ἀξίαν ὅτι προήλθεν ἐξ αὐτοδούλου ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐξασφαλίζεται ἡ ἔκδοσις τοῦλάχιστον μέρους τῶν περὶ τοῦ δεσποτάτου τῆς Πελοποννήσου ἰμῶν ἔργων. Συνίστανται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν Πηγῶν, ἀνερχομένων εἰς τριακόσια τυπογραφικὰ φύλλα καὶ ὑπερέκεινα καὶ μελλουσῶν νὰ καταλάβωσιν ἐξ τοῦλάχιστον τῶν τόκων, καὶ ἐκ διτόμου Ἱστορίας τοῦ δεσποτάτου μετ' εἰσαγωγῆς περὶ τῆς προτέρας μεσοχρονίου ἱστορίας τῆς Πελοποννήσου καὶ μακροῦ ἐκλόγου περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἧς τελευταῖος αὐτοκράτωρ ὑπῆρξεν ὁ δεσπότης Πελοποννήσου Κωνσταντῖνος, καὶ τῶν τυχῶν τῶν τελευταίων Παλαιολόγων. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν θέλουσι προσηρθῆ αἱ Πηγαί. Τούτων ὁ πρῶτος τόμος, οὗ ἡ ἐκτύπωσις ἄρχεται ἵαν προσεχῶς, θέλει περιλάβει ἀνεκδότους συγγραφὰς Μάρκου Εὐγενικοῦ τοῦ Ἑρέσου, Ἰωάννου Εὐγενικοῦ, Γενναδίου Σχολαρίου, Ἰωάννου Μόσχου, Δημητρίου Μόσχου καὶ Ἰωάννου Δοκαιοῦ.

— Διὰ Β. Δικτάγματος ἐνεκρίθη, ἡ εἰς τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην χορηγηθεῖς δραχμῶν 25000 εἰς τῶν τόκων τοῦ Δωριεῖου ἀληροδοτήματος χάριν ἀγορᾶς τῆς βιβλιοθήκης τοῦ κ. Κωνστ. Σάβα, ἥτις καὶ περιήλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην.

— Τῆ 16 Μαρτίου ἐν τῷ φιλολογικῷ καὶ ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ Πανεπιστοῦ ἀνεκοινώσαν ὁ μὲν ἐκδότης τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ Νέα περὶ τῆς κόρης τῆς Λήμνου, ἅτινα εἶνε ὁ πυρὴν μελέτης δημοσιευθεσομένης ἐν προσεχέι τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ, ὁ δὲ κ. Ἄδ. Ἀδαμαντίου Περὶ φραγκικῶν ἐπιδράσεων εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν τοῦ Μωσταῦ.

— Τῆ 24 Φεβρουαρίου ἀπέβλεπεν ὁ Βασιλεὺς Κάνδης, οὗ ἡ ὀθισσαλία ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐν γραφῆματι ἰδρυθέντι τελευταῖοντος τοῦ Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν τῷ Σουλτανικῷ διαγωνισμῷ. Ἴδι Νέου Ἑλληνομνημονοῦ Τόμ. Ε' σ. 150 κ. ε. Ὁ Κάνδης πληρὴ τῆς συγγραφῆς κατῆς, καταληφθείσης ἀνεκδότου, παρεκκίαζε καὶ Γιωγραφικὴν τοῦ Αἴμου.

Ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου μέχρι καὶ τῆς 2 Ἀπριλίου συνήλθαν ἐν Αἰγύπτῳ ἡ δευτέρα συνέδριος τοῦ διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου τοῦ ἰδρυθέντος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ συναλθόντος τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις τῷ 1905. Καὶ ἐν μὲν Ἀλεξανδρείᾳ προσεφώνησαν τῆ 25 Μαρτίου τοὺς συνέδρους ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως κ. Schless πασσαῖς, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας Ἀλεξανδρείας κ. Ἀμβρόσιος Πάλλης καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ συνεδρίου κ. Γεώργιος Maspero. Ἀντεφώνησε δ' ἐκ μέρους τῶν συνέδρων, ἐκλεχθεὶς ὑπ' αὐτῶν πρὸς τοῦτο τὸ ἀπόγευμα τῆς προτεραίας, ὁ ἐκδότης τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ. Ἐγένεον δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς 25 καὶ τῆς 26 Μαρτίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τινες ἀνεκοινώσεις συνέδρων, ὧν ἔχουσι σχέσηιν πρὸς βυζαντικὰς μελέτας αἱ τοῦ ἀδδᾶ Duchesne, διευθυντοῦ τῆς ἐν Ῥώμῃ γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, περὶ τῶν ἐν Ἀβουκίρ χριστιανικῶν ναῶν καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Schreiber περὶ τῆς ἀλεξανδρινῆς τέχνης καθ' ἑαυτὴν τε καὶ ὡς ἐπιδρασάσης ἐπὶ τὴν βυζαντικὴν.

Τῆ δὲ 28 Μαρτίου γίνετο ἐν Καίρῳ ἡ πανηγυρικὴ ἑναρξίς τοῦ συνεδρίου διὰ λόγου τῆς Α. Υ. τοῦ χεδίου, μεθ' ὧν ἀμείλησε περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ὁ κ. Παν. Καβδαβίας, πρὸς τοῦτο ὀρισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις διεθνοῦς ἐπιτροπείας τοῦ συνεδρίου, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἀλλογενῶν συνέδρων. Ἀντιπροσωπεύθη δ' ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ ἡ μὲν ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παν. Καβδαβίου, Σπυρ. Λάμπρου καὶ Χρήστου Τσουντα, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νομισματικοῦ μουσείου κ. Ἰω. Σβορώνου καὶ τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων κ. κ. Βασ. Στάη καὶ Γ. Σωτηριάδου, τὸ δὲ Πολυτεχνεῖον ὑπὸ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ κ. κ. Γ. Ἰακωβίδου καὶ Α. Σώλου, ἡ Χριστιανικὴ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρεία ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρ. Παπαγεωργίου καὶ ὁ Φιλολογικὸς Σάλλογος Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ κ. Π. Σιδερίδου. Παρέστησαν δὲ ἰδιωτικῶς καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπιστήμονες ἐξ Ἀθηνῶν. Τὸ συνέδριον διηρέετο εἰς εἴς τμήματα, ὧν δευτέρον τὸ τῆς κλασικῆς ἀρχαιολογίας, οὗ πρῶτος πρόεδρος ἐξελέχθη ὁ κ. Π. Καβδαβίας καὶ δευτέρος ὁ ἐν Βιέννῃ καθηγητῆς κ. Reisch, καὶ ἔκτον τὸ τῆς βυζαντικῆς ἀρχαιολογίας, οὗ πρῶτος πρόεδρος ἐξελέχθη ὁ Σπυρ. Λάμπρος καὶ δευτέρος ὁ κ. Θεόδωρος Οὐσπίνσκις. Ἐγένεον δ' ἐν τῷ βυζαντικῷ τμήματι αἱ ἐξῆς ἀνεκοινώσεις, τοῦ κ. Καρόλου Diehl α') περὶ τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρχῶν τῆς βυζαντικῆς τέχνης καὶ β') περὶ τοῦ βυζαντικοῦ ὑφάσματος τοῦ λειψανοβλακίου Καρόλου τοῦ μεγάλου, τοῦ κ. O. Huart περὶ τῆς ἀνατολικῆς καλλιγραφίας ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς πρὸς τὴν ἀρχαιολογίαν, τοῦ Σπυρ. Λάμπρου α') περὶ τῆς ἀρχῆς

καὶ καταγωγῆς τοῦ βυζαντιακοῦ δικεράλου (τοῦ καὶ δ') περὶ τῶν εἰκόνων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τοῦ κ. Γεωργίου Maspero περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερέως τοῦ μετασκευάσαντος εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν τὸν ἐν Kalabcheh τῆς Νουβίας ἀρχαῖον ναόν, τοῦ κ. Nahby bey Περὶ τῶν σχέσεων τῆς κοπτικῆς τέχνης, τοῦ κ. Θ. Οὐσπένσκη περὶ τῶν ἐν Ἰσραὴλ ἀνακαλυφθέντων ψηφιδωτῶν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τοῦ κ. J. Quibell περὶ τοῦ ἐν Σακκαρᾷ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἰεραίου καὶ τοῦ κ. Ζνέταϊεφ Περὶ τῶν εἰδικῶν τμημάτων τῆς ἀνατολικῆς τέχνης ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς μουσείοις τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων. Ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τμήμασιν ἀνακοινώσεις Ἑλλήνων συνέδρων ὑπῆρξαν αἱ ἐξῆς· τοῦ κ. Καβαδίου α') περὶ μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ β') περὶ τῆς ἀναπλάσεως τῆς Θόλου τῆς Ἐπιδαύρου τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Thiersch, τοῦ κ. Σβορώνου α') περὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ παιδῆς καὶ β') περὶ χασμάτων ἐν τῇ νομισματικῇ τῶν Πτολεμαίων, τοῦ κ. Στάη α') περὶ μουσικοῦ ὄργανου εὑρεθέντος ἐν τῷ προϊστορικῷ τύμβῳ τοῦ Μενιδίου καὶ β') περὶ ἀναθηματικοῦ ἀναγλύφου τοῦ ἐ' αἰῶνος ἀναφερομένου εἰς τὸν μύθον τοῦ Ἴωνος, τοῦ κ. Σωτηριάδου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Πολυβίου περιγραφῆς τῆς μάχης τῆς Σιλλασίας, τοῦ κ. Τσοῦντα περὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἀρχαιοτάτων ἐν Ἑλλάδι σπειροειδῶν κοσμημάτων, τοῦ ἐν Καίρῳ ἱατροῦ κ. Β. Ἀποστολίδου περὶ τῶν ἐξ Αἰγυπτίου ὄρχων τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀρχαίου ἐν Αἰγύπτῳ βασιλείου καὶ τοῦ κ. Σπυρ-Παπαγεωργίου περὶ δακτυλιοῦ παριστάμενος τὸν ἀπόστολον Παῦλον. Δύο δ' ἀνακοινώσεις ἀλλογενῶν, γινόμεναι ἐν τῷ τετάρτῳ τμήματι, τῷ τῆς θρησκευτικῆς ἀρχαιολογίας, ἀνεφέροντο εἰς τοὺς βυζαντιακοὺς χρόνους, ἡ τοῦ Βέλγου διδάκτορος κ. Van den Ven περὶ ἁγίου Σπυριδωνοῦ καὶ ἡ τοῦ κ. Ἰωάννου Maspero περὶ τοῦ ζητήματος, ἂν ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν Φιλῶν ὑπῆρξεν ὁ Θεόδωρος. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τὸ συνέδριον ἐφήρξεν ἐν ὁλομελίᾳ τὸν ὑπὸ τοῦ προεδρείου, συνισταμένου ἐκ τῶν πρώτων καὶ δευτέρων προέδρων τῶν διαφόρων τμημάτων, ὑποβληθέντα « Ὅριστικὸν κανονισμόν τοῦ διεθνoῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου », ὃν εἶχαν ἐπιξεργασθῆ ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου διεθνῆς ἐπιτροπεία πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν φερθέντων ἐν τῷ πρώτῳ διεθνῇ ἀρχαιολογικῷ συνεδρίῳ, τῷ τῶν Ἀθηνῶν, τῇ 31 Μαρτίου 1905. Συμπρόνως τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ Ὅριστικοῦ τούτου κανονισμοῦ καθιδρύεται μόνιμος ἐν Ἀθήναις διεθνῆς ἐπιτροπεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διαδόχου, ἧς μετέχουσιν ὁ γενικὸς ἱερός τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὁ γενικὸς διοικητὴς τῶν ἀνασκαφῶν καὶ μνημείων τῆς Ἰταλίας ἢ εἰς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν· τὰ δ' ἔθνη τὰ μὴ ἔχοντα ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴν σχολὴν μόνιμον θύναται νάντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ ἐπιτροπείᾳ ταύτῃ ὑπὸ μέλους διοριζομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας αὐτῶν κυβερνήσεως. Μεταξὺ δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἔκτου ὀριζομένων τμημάτων ἑκάστου συνεδρίου περιλαμβάνεται καὶ τὸ τῆς βυζαντιακῆς καὶ χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας. Τὸ δ' ἑνατὸν ἄρθρον ἔχει ὧδε· « Τὸ συνέδριον ἀναγνωρίζει ἐν πρώτῃ μορᾷ ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τὴν γαλλικὴν, ἐν δευτέρῳ δὲ τὴν γερμανικὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν. Τῆς δ' ἐπίσημου ταύτης γλώσσης γίνεται χρῆσις πρὸς σύνταξιν τῶν πρακτικῶν καὶ συμπάσης τῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῶν τοῦ συνεδρίου ἀναφερομένης ἀλληλογραφίας. Ἄλλὰ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ταῖς ἀνακοινώσεσι καὶ τοῖς ὑπομνήμασι αὐτῶν θύναται νὰ κοιῶνται χρῆσιν καὶ τῆς ἑλληνικῆς ὡς καὶ πάσης ἄλλης γλώσσης ». Τέλος δ' ἐν τῇ αὐτῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ ἐφήρξθη ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προεδρείου καὶ κατόπιν προσκλήσεως τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ὡς ἕδρα τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου ἡ Ῥώμη.